

[Justitsministeren.]

statsborgere skudt. Han har endvidere efter det, der foreligger oplyst, deltaget i en aktion i Slagelse, hvor en dansker blev dræbt.

Lachner blev i august 1948 begæret udleveret fra Østrig til strafforfølgning her i landet, men inden udleveringen kunne gennemføres, flygtede han fra det fængsel, hvor han var anbragt. I 1953 frafaldt justitsministeriet udleveringsbegæring, idet man fra østrigsk side forsikrede, at Lachner, såfremt han blev pågrebet i Østrig, ville blive retsforfulgt også for de ham her i landet påsigtede handlinger. Også i denne sag blev de her tilvejebragte bevisligheder sendt til Østrig, men de dér foretagne undersøgelser gav efter de østrigske myndigheders mening ikke fornødent bevis for videre retsforfølgning, der således også for hans vedkommende blev indstillet. Ligesom for Gføller gælder det, at Lachner ikke vil kunne forventes udleveret hertil, efter at Østrig på ny var blevet selvstændigt. Også han er i øvrigt fortsat efterlyst af dansk politi.

Justitsministeriet har så sent som i 1965 til såvel Den tyske Forbundsrepublik som til Østrig sendt en fortegnelse over de personer, der fortsat er efterlyst her i landet for krigsforbrydelser. På denne fortegnelse, som også Simon Wiesenthal har fået, er Gføller og Lachner optaget. På grundlag af fortegnelsen og det medfulgte materiale er der i Østrig foretaget en fornyet undersøgelse af, om der er mulighed for retsforfølgning af de på fortegnelsen optagne østrigske statsborgere. For Gføllers og Lachners vedkommende er resultatet på ny blevet, at man ikke har ment at kunne foretage videre.

Erik Hansen: Jeg skal takke justitsministeren for redegørelsen. Jeg er glad for at have vished om, at den danske justitsminister og det danske justitsministerium har den indstilling, at selv om år går, så glemmes skyld ikke. Jeg kan kun beklage, at de østrigske myndigheder ikke har haft mulighed for at efterkomme det danske justitsministeriums initiativ.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Thomas Christensen* til kirkeministeren:

„Finder ministeren det rimeligt og forsvarligt fortsat at bruge skatteydernes penge til arbejdet i kirkeministeriets strukturkommission?“

Skriftlig begrundelse:

Som bekendt har en række uoverensstemmelser ført til, at tre medlemmer er udrådt af kirkeministeriets strukturkommission, og at departementschefen afholder sig fra at deltage i møderne. Kommissionen må antages at være blevet betydelig svækket ved denne udvandring, og jeg mener, det er med fuld føje, at kirkeministeren har betegnet den tilbageværende del af kommissionen som invalideret, og at kommissionen for ministeren at se er nedsat på et forkert grundlag. Man må vel også formode, at den tilbageblevne del kan have en vis slagside.

Kirkeministeren (Orla Møller): Som det rejste spørgsmål er formuleret, kan der vist ikke være tvivl om, hvad spørgeren selv mener om sagen, og det kan ikke nægtes, at der er mange andre, som har samme syn på strukturkommissionen, men jeg tror, at der er lige så mange, som stadig ser hen til kommissionen med forventning om, at dens arbejde skal bære frugt. Jeg vil anse det for at være urigtigt at standse strukturkommissionens arbejde nu. Og jeg vil gerne tage afstand fra den begrundelse, som hr. Thomas Christensen i sin motivering har givet for at tage strukturkommissionens arbejde op til overvejelse på indeværende tidspunkt.

Der skete efter min mening ikke nogen betydelig svækkelse af kommissionen, da de tre medlemmer i foråret trådte ud. Jeg har ganske vist dengang betegnet kommissionen som invalideret, og jeg valgte med vilje dette udtryk uden at sige noget om invaliditetsgraden. Der er immervæk forskel på at miste tre fingre og at blive forkrøblet, og kommissionen har efter min opfattelse ikke fået så stærk slagside, at dette skulle hindre dens arbejde.

Jeg vil i den forbindelse gerne gøre opmærksom på, at arbejdet udføres væsentligt eller måske endog hovedsageligt i 8 underudvalg, hvori det hidtil har været